

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 8. února 2018 v trestní věci **obžalovaného** ■■■■■ ■■■■■ narozeného ■■■■■ v ■■■■■ trvale bytem ■■■■■ ■■■■■ zdržuje se na adrese ■■■■■,

takto:

Odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Rokycanech proti rozsudku Okresního soudu v Rokycanech ze dne 12. 9. 2017 č.j. 2 T 20/2016 – 861 se podle § 256 trestního řádu zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem rozhodl soud I. stupně tak, že obžalovaného ■■■■■ ■■■■■ podle § 226 písm. b) tr. řádu zprostil obžaloby Okresního státního zastupitelství v Rokycanech ze dne 10.2.2016. sp.zn. ZT 52/2015, kterou mu bylo kladeno za vinu, že

poté, co ve dnech 24.07.2014 a 25.07.2014 jako ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ a.s., IČ ■■■■■ se sídlem ■■■■■ ■■■■■, okres ■■■■■ rozhodující o aplikaci organických hnojiv na obhospodařovanou zemědělskou půdu společností ■■■■■ ■■■■■ a.s., ve středisku ■■■■■ zvolil s ohledem na lokalitu a předpověď počasí nesprávný harmonogram aplikace organických hnojiv na meliorovaný pozemek č. ■■■■■ o výměře 12,69 ha pod názvem „■■■■■ nad ■■■■■ rybníkem v katastrálním území obce ■■■■■ okres ■■■■■ když rozhodl o aplikaci 100 m3 močůvky se 406 tunami statkového hnoje na tento pozemek tak, že prostřednictvím traktoristů ve dnech 24.07.2014 a 25.07.2014 v rozporu s § 39 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a změně některých zákonů, § 17 odst. 1 zákona č. 17/1992 Sb., o životním prostředí a § 3 odst. 1 vyhlášky Ministerstva životního prostředí ČR č. 450/2005 Sb., o náležitostech nakládání se závadnými látkami a náležitostech havarijního plánu, způsobu a rozsahu hlášení havárií, jejich zneškodňování a odstraňování jejich škodlivých následků, nechal rozstříkem aplikovat 100 m3 močůvky, kterou v rozporu s § 7 odst. 4 vyhlášky Ministerstva zemědělství ČR č. 377/2013 Sb., o náležitostech nakládání se závadnými látkami a náležitostech havarijního plánu, způsobu a rozsahu hlášení havárií, jejich zneškodňování a odstraňování jejich škodlivých následků, nenařídil do 24 hodin po aplikaci zapravit do půdy, protože k tomuto zapravení nedošlo, ač z vodohospodářského hlediska jsou organická hnojiva jako hnůj, jeho výluh (hnojůvka) a močůvka dle přílohy č. 1 k zákonu č. 254/2001 Sb., o vodách a změně některých zákonů, považovány za nebezpečné závadné látky, se kterými se zachází v zemědělství, a které jsou s ohledem na obsah amoniakálního dusíku způsobily ohrozit prostředí povrchových i podpovrchových vod a mají nepříznivý účinek na kyslíkovou rovnováhu, načež bez ohledu na předpověď počasí a výstrahu Českého hydrometeorologického ústavu č. ■■■■■ z 10:38 hod. dne 27.07.2014 na četnější výskyt silných bouřek mj. na území Plzeňského kraje s platností do 23:00 hod. dne 30.07.2014, dle kterých se dne 27.07.2014 v uvedené oblasti mohly vyskytnout přeháňky, místy bouřky, ojediněle intenzivnější a v době od 22:00 do 22:40 hodin zde došlo ke katastrofálnímu lijavci s intenzitou srážek v úhrnném množství 40-60 mm/hod., v důsledku čehož byla půda na poli přemokřená a nasycená v močůvce obsaženým amoniakálním dusíkem, přesto v přesně nezjištěných ranních

hodinách dne 28.07.2014 v rozporu s § 39 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a změně některých zákonů, § 17 odst. 1 zákona č. 17/1992 Sb., o životním prostředí a § 9 odst. 2 písm. d) bodem 2 zákona 156/1998 Sb., o hnojivech, nařídil traktoristům [REDAKCE] a.s., aby na výše uvedený pozemek rozmetáním dále aplikovali 406 tun statkového hnoje, čímž došlo k překročení celkového limitu dusíku o 10 kg dusíku na 1 hektar půdy, do 16:00 hod. rozmetaný statkový hnůj z poloviny zaorali, načež museli práci přerušit, neboť 28.07.2014 od 16:00 do 16:45 hod. došlo dle předpovědi počasí a výstrahy ČHMÚ č. [REDAKCE] na pozemku č. [REDAKCE] v katastrálním území obce [REDAKCE] k silné bouři s intenzitou srážek v úhrnném množství až 60 mm/hod. v době od 16:20 – 16:35 hod. a přemokřená půda s nezaoranou močůvkou a jen z poloviny zaoraným statkovým hnojem již nebyla schopna vstřebat další organická hnojiva, pročež došlo spolu s přívalovým deštěm ke stečení vyplavené hnojůvky do [REDAKCE] rybníka na par. č. [REDAKCE] v katastrálním území obce [REDAKCE] okres [REDAKCE] o rozloze 1,1194 ha a dílem k prosáknutí hnojůvky do zemědělských meliorací, které ústí do uvedeného rybníka, čímž došlo k zasažení celé plochy rybníka o rozloze 1,1194 ha v celém objemu vody, včetně rákosin a mokřin směrem ke hnojenému poli, čímž ve vodě vlivem toxického působení v hnojůvce obsaženého amoniakálního dusíku došlo ke kyslíkovému deficitu, což způsobilo úhyn všech zde chovaných ryb a vodních organismů, úhyn min. 50 ks čolka obecného (*Triturus vulgaris*) a min. 6 ks mloků skvrnitých (*Salamandra salamandra*), kdy oba dva druhy živočichů jsou v části 2 Přílohy č. III vyhlášky Ministerstva životního prostředí ČR č. 395/1992 Sb. evidované jako silně ohrožené a jsou chráněné dle § 48 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, čímž byla pronajímateli rybníka [REDAKCE] nar. [REDAKCE], způsobena škoda na uhynulých rybách ve výši min. 300.000,-Kč,

v čemž byl obžalobou spatřován jednak přečin poškození a ohrožení životního prostředí z nedbalosti podle § 294 odst. 1 trestního zákoníku, jednak přečin neoprávněného nakládání s chráněnými volně žijícími živočichy a planě rostoucími rostlinami z nedbalosti podle § 300 tr. zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

2. Proti tomuto rozsudku si státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Rokycanech podal v neprospěch obžalovaného včasné odvolání do všech výroků rozsudku. Ztotožňuje se se skutkovými zjištěními soudu I. stupně, rovněž souhlasí se závěrem soudu, že došlo k celému skutku tak, jak je popsán ve výroku rozsudku. Podle názoru soudu však nebylo prokázáno zavinění obžalovaného ve smyslu ustanovení § 16 odst. 2 tr. zákoníku. Uvedený závěr je však v příkrém rozporu s předchozím konstatováním soudu, že k celému skutku došlo tak, jak je ve výroku rozsudku popsán. V uvedeném je totiž popsáno, jaká ustanovení příslušných právních předpisů obžalovaný porušil, což je podle soudu prokázáno, přesto obžalovaný při své činnosti postupoval v souladu se svými povinnostmi a [REDAKCE] normami. Tento závěr považuje za vnitřně rozporný a nepřezkoumatelný. Především však nesouhlasí se závěrem soudu ohledně neexistence zavinění ve formě hrubé nedbalosti. Je potřebné zdůraznit několik pochybení obžalovaného, kterých se v souvislosti se svou činností [REDAKCE] v projednávaném případě dopustil. Tato pochybení svědčí o upřednostnění zájmu zaměstnavatele obžalovaného nad zájmem na opatrném zacházení s nebezpečnými látkami a ochraně životního prostředí včetně ochrany volně žijících živočichů. Bylo prokázáno, že obžalovaný ze své pracovní pozice [REDAKCE] ke které má plnou kvalifikaci i dostatečnou praxi, nakládal s organickými hnojivy, tedy dle zákona o vodách nebezpečnými závadnými látkami způsobilými ohrozit povrchové i podpovrchové vody, bez potřebné vysoké míry opatrnosti. To je spatřováno v tom, že nechal aplikovat tyto látky na pole jednak v rozporu s vyhláškou MZ, jednak za naprosto nevhodných podmínek, které prokazatelně znal – přemokřené pole, svažené směrem k rybníku, opatřené meliorací, nedlouho po aplikaci močůvky a navíc, když platila výstraha před silnými bouřkami a jejich příchod se dal předpokládat i ze stavu oblohy. Stěžejní je, že ignoroval výstrahu ČHMÚ platnou do 30. 7. 2014, ačkoli dne 27. 7.

2014 došlo v místě ke katastrofálnímu lijavci. V souladu s požadovanou mírou opatrnosti bylo vyčkat s činností po dobu popsané výstrahy, zvláště pokud se v osobě obžalovaného jednalo o osobu znalou místních poměrů a specifik. Nebylo současně prokázáno, že by pozdržení jednotlivých popisovaných zemědělských činností vedlo v tomto případě k fatálním následkům na úrodnosti půdy případně snížení prospěchu [REDAKCE] a.s. V rámci veřejného zasedání státní zástupce k podanému odvolání doplnil, že soud neobjasnil věc v rozsahu potřebném pro spravedlivé posouzení viny obžalovaného. Běžné zemědělské praxi odpovídá pohnojení pole močůvkou, i v souvislosti s blízcími se dešťovými srážkami, též i následné rozmetání hnoje. Podstatou spravedlivého posouzení věci je objasnění otázky, zda za konkrétních meteorologických podmínek mohl obžalovaný očekávat takovou intenzitu srážek, která by vedla nejen k bezpečnému rozředění močůvky, ale ke splavení do rybníka a zda učinil opatření, která měla zbránit škodě hrozící ze splavení močůvky, tedy zda nechal dostatečně široký pás od rybníka bez hnojení. Hlavní otázkou je, zda srážky, které vyplavily a splavily močůvku, byly očekávatelné nebo se jednalo o mimořádnou záležitost. V tomto směru v rozsudku chybní konkrétní skutková zjištění, ale hlavně úvahy soudu, které by zahrnovaly takové posouzení skutečností rozhodných pro závěr, zda se skutečně dopustil hrubé nedbalosti. Subjektivní stránce nebyla věnována pozornost, která by vycházela nejen z nějakých abstraktních úvah o zavinění, ale z toho, jaké nebezpečí předpokládá normální [REDAKCE] zemědělec při normálním hnojení pozemku na zemědělském okrese při vědomí, jaké srážky jsou obvykle v této lokalitě v konkrétním ročním období. Závěrem navrhl, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil v celém rozsahu a věc vrátil okresnímu soudu k novému projednání a rozhodnutí.

3. Obžalovaný prostřednictvím svého obhájce k podanému odvolání v rámci veřejného zasedání uvedl, že nevidí žádný rozpor v tom, že soud I. stupně uvedl, že se skutek stal, ale podle jeho názoru není trestným činem. Pokud je vytýkáno, že soud rozhodl o nedostatku zavinění, když obžalovaný ignoroval výstrahu ČHMÚ, má za to, že v průběhu řízení nebylo zjištěno, ani shromážděn žádný důkaz svědčící o tom, že obžalovaný postupoval s bezohledností, která je podstatou hrubé nedbalosti. Obžalovaný byl vždy a všemi, dokonce i lidmi, se kterými měl pracovní spor, charakterizován jako velice spolehlivý a zodpovědný člověk. Nemohl ignorovat výstrahu ČHMÚ, protože ji opravdu nesledoval, sledoval ale spolehlivější zdroje. Ani samotná výstraha ČHMÚ netvrdí nic o nějakých bodových přívalových nebo katastrofických lijavcích. Obecně varuje před bouřkami, což je v těch lhůtách, kdy muselo být hnojeno, úplně běžné (když jsou vedra, existují stále možnosti lokálních bouřek a s tím spojených nepříjemností). Nesouhlasí ani s tím, co státní zástupce v rámci veřejného zasedání doplnil, tedy že nebyly soudem I. stupně dostatečně zjišťovány poměry v danou chvíli, zda obžalovaný mohl či nemohl zabránit tomuto problému. Má za to, že jak přípravné řízení, tak i hlavní líčení bylo provedeno neobvykle pečlivě, byly shromážděny veškeré dostupné důkazy a v celém spise není jediný důkaz o bezohlednosti obžalovaného, jeho zproštění je proto správné.

4. Krajský soud v Plzni přezkoumal napadený rozsudek v rozsahu a způsobem stanoveným § 254 trestního řádu, tedy přezkoumával rozsudek v celém rozsahu, jakož i správnost postupu řízení, které vydání napadeného rozsudku předcházelo, a to z hlediska odvoláním vytýkaných vad. K vadám, které odvoláním nebyly vytýkány, by odvolací soud přihlédl jen, pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Po přezkoumání napadeného rozsudku naznačeným způsobem dospěl krajský soud k následujícím závěrům.

5. Státní zástupce nenamítal žádná procesní pochybení. Ani krajský soud v průběhu řízení předcházejícího vyhlášení napadeného rozsudku neshledal žádná pochybení, která by měla vliv na správnost výroku, který je odvoláním napadán. Soud I. stupně provedl úplné dokazování a to v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí ve smyslu § 2 odst. 5 trestního řádu a odvolací soud neshledal v hodnocení důkazů provedeném soudem I. stupně žádnou okolnost, která by vedla k závěru, že soud I. stupně nepostupoval v souladu s § 2 odst. 6 trestního řádu. Neshledal ani pochybení ve

skutkových zjištěních, s právními a skutkovými zjištěními soudu I. stupně se odvolací soud plně ztotožňuje a je možno na ně odkázat. Nálezací soud pečlivě hodnotil jednotlivé výpovědi i listinné důkazy, v odůvodnění rozsudku se podrobně zabýval hodnocením důkazů jak jednotlivě, tak i v souhrnu. V souvislosti s hodnocením provedených důkazů je třeba připomenout, že pokud okresní soud jako soud prvního stupně ve věci provedl úplné dokazování a provedené důkazy hodnotil způsobem předvídaným v ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu, tedy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu a logicky se s nimi vypořádal, pak krajský soud jako soud odvolací je ve smyslu § 263 odst. 7 trestního řádu hodnocením důkazů provedeným soudem prvního stupně vázán a není oprávněn do něho zasahovat. V daném případě shledává odvolací soud dokazování provedené nálezacím soudem úplným a hodnocení důkazů, které okresní soud provedl, nevybočuje ze zákonných hledisek a v žádném případě neodporuje principům logiky.

6. Ohledně skutkových zjištění není sporu, lze tak odkázat na podrobné odůvodnění napadeného rozsudku, když ani v této části nebyly odvolatelem vznášeny námitky, neboť se se skutkovými zjištěními soudu I. stupně ztotožnil. Pokud státní zástupce namítal rozpor mezi názorem soudu, že se skutek stal, avšak nebylo prokázáno zavinění, když obžalovaný postupoval v souladu se svými pracovněprávními povinnostmi a dle veškerých [REDAKCE] norem, krajský soud namítaný rozpor neshledává. Aby mohlo být rozhodnuto o případné vině obžalovaného, je třeba mj. prokázat, že se skutek stal, že je trestným činem, že jej spáchal obžalovaný, který je trestně odpovědný. V tomto případě se skutkový děj, tak jak je popsán ve výroku rozsudku, stal. Podstata skutku byla prokázána a soud dospěl ke správnému závěru, že i po objektivní stránce došlo ke spáchání uvedeného skutku. Rovněž je však třeba souhlasit se závěrem soudu I. stupně, že nebyla naplněna subjektivní stránka žalovaných přečinů.

7. Z provedených důkazů vyplývá, že nebyla prokázána hrubá nedbalost, která je jako forma zavinění vyžadována jak u přečinu poškození a ohrožení životního prostředí z nedbalosti dle § 294 odst. 1 tr. zákoníku, tak i u přečinu neoprávněného nakládání s chráněnými volně žijícími živočichy a planě rostoucími rostlinami z nedbalosti dle § 300 tr. zákoníku. Jak uvedl soud I. stupně, tak i krajský soud opětovně poukazuje na to, že dle legální definice je trestný čin spáchán z hrubé nedbalosti, jestliže přístup pachatele k požadavku náležité opatrnosti svědčí o zřejmé bezohlednosti pachatele k zájmům chráněným trestním zákoníkem. Nejde o zvláštní formu nedbalosti, ale jen o její vyšší intenzitu požadovanou z důvodu, aby se zabránilo nadměrnému uplatňování trestní represe v méně závažných případech. Uvedená definice hrubé nedbalosti pak váže intenzitu nedbalosti právě na postoj pachatele k požadavku náležité opatrnosti, kterou definice hrubé nedbalosti uvedená v § 16 odst. 2 uvádí výslovně. K posouzení zjevné bezohlednosti pachatele nutno přistoupit z hlediska zkušenosti pachatele a ostatních okolností případu, kdy je třeba zvažovat na jedné straně povinnosti uložené pachateli zvláštními právními nebo bezpečnostními předpisy nebo uznávanými pravidly a na druhé straně vlastnosti, zkušenosti, znalosti a okamžitý stav pachatele (vzdělání, kvalifikace, obecné i speciální zkušenosti, inteligence, postavení v zaměstnání apod.) a jednak okolnosti konkrétního případu, ať už existují nezávisle na pachateli, nebo jsou jím vyvolané. Zvláštní pozornost pak bude třeba věnovat právě přístupu pachatele k požadavku náležité opatrnosti, neboť v tom je jádro posouzení míry jeho zavinění, tedy zda jeho nedbalost byla hrubá či jen lehká či menší (s nižší mírou nedbalosti).

8. Přístup obžalovaného, tak jak je popsán v odůvodnění napadeného rozsudku, kdy soud vycházel ze všech provedených důkazů, nesvědčí o hrubé nedbalosti na straně obžalovaného. Posouzení subjektivní stránky věnoval soud I. stupně patřičnou pozornost, pro své rozhodnutí opatřil dostatek důkazů, v podstatě jiné dostupné důkazy dle názoru krajského soudu ani opatřit již nelze. Pečlivě posuzoval konkrétní nastalou situaci a krajský soud tak může zopakovat podstatné důkazy, které v souhrnu nemohou vést k jinému závěru, než který soud I. stupně učinil.

9. Je třeba jednak přihlédnout k pracovnímu hodnocení obžalovaného (čl. 647 spisu), dle kterého pracoval velmi svědomitě, vždy si plnil povinnosti vyplývající z funkce [redacted] a to i na úkor svého volného času, byl vždy výborně hodnocen a u podřízených měl patriční autoritu. Nebylo vyvráceno, že by obžalovaný nesledoval předpovědi počasí, byť ne předpovědi a výstrahy ČHMÚ, ale dle svých zkušeností předpovědi jiné. O jeho zájmu i přístupu svědčí i ta skutečnost, že se byl ráno na poli před hnojením podívat, dne 28. 7. 2014 nezjistil, že by byla půda přemokřená, což nebylo vyvráceno ani výpověďmi traktoristů, proto dal pokyn k hnojení a zaorávání hnoje. Následně dne 29. 7. 2014 posoudil půdu jako přemokřenou a tak nenařídil hnojení, ale pouze zaorávku a až následující den, kdy půda přemokřená nebyla, začalo se opět hnojit. Aplikace organických hnojiv probíhala v souladu s plánem hnojení, který nepřipravoval obžalovaný, ale hlavní [redacted]. Pokud se týká prvotní aplikace močůvky bez jejího zapravení, dle závěrů znaleckého posudku z oboru zemědělství, zemědělská odvětví různá, znečišťování vod Ing. [redacted] tato skutečnost nebyla rozhodující pro znečištění vody v [redacted] rybníku s ohledem na vypařování účinných látek. Z podrobné zprávy ČHMÚ (čl. 778a-778b spisu) vyplývá, že dne 27. 7. 2014 byla vydána výstraha mj. pro Plzeňský kraj na jev: silné bouřky, nízký stupeň nebezpečí. Následovala výstraha vydaná dne 30. 7. 2014 v 10.5ý hod. mj. pro Plzeňský kraj na období od středy 30. 7. 2014 od 15.00 hod. do 31. 7. 2014 do 01.00 hod. na silné bouřky (nízký sdtupěň nebezpečí). Dne 30. 7. 2014 až v 16.05 hod. byla vydaná výstraha mj. pro Plzeňský kraj (PS,RO) na období od středy 30. 7. 2014 od 16.50 hod. na velmi silné bouřky s přívalovými srážkami (vysoký stupeň nebezpečí). Z doporučení je pak zřejmé, že v případě prvních dvou výstrah může přívalový déšť vést ojediněle k zatopení níže položených míst, sklepů apod., v případě třetí výstrahy v oblastech zasažených přívalovými srážkami lze očekávat rychlý odtok vody ze svahů, rychlé rozvodnění malých toků, potoků a jindy suchých koryt, zatopení níže položených míst, sklepů, podemletí komunikací apod. Dle kritérií je u silné bouřky předpoklad výskytu bouřky doprovázené srážkovou činností o úhrnu 30 mm a více, u velmi silné bouřky pak o úhrnu 50 mm a více. Je z toho zřejmé, že ze zprávy ČHMÚ nevyplývá, že by dne 28. 7. 2014 mělo dojít ke katastrofálnímu lijavci, i dle znalce mohl někdo stěží předpokládat, že přijde tak intenzivní přívalový déšť, neočekávanost bouřky s velkým přívalovým deštěm potvrdil i starosta obce [redacted]. Znalec též poukázal na zjištěné nedostatky a to, že společnost [redacted] a.s. neměla platný havarijní plán a na něj navazující provozní řád aplikační techniky a rozvojový plán, dále by mělo dojít k vodoprávnímu přezkumu vyústění odpadních a dešťových vod z oboce a drenážních vod z pole do [redacted] rybníka. Vliv na nastalou havárii měla i neexistence biopásu (pozbyl platnosti), na což obžalovaný neměl žádný vliv, nicméně traktoristy upozornil, aby nezajížděli až k rybníku, což učinili. Všechny uvedené skutečnosti svědčí o tom, že obžalovaný vycházel ze svých dlouholetých zkušeností a znalostí konkrétní lokality a nepostupoval bezohledně, ale naopak s náležitou opatrností.

10. S odkazem na výše uvedené závěry krajský soud ve shodě se závěry soudu I. stupně dospěl k závěru, že je na místě obžalovaného zprostit výše citované obžaloby, byl shledán správným i shledaný důvod § 226 písm. b) tr. řádu.

11. Pokud se týká výroku o náhradě škody, s ohledem na zprošťující výrok soud I. stupně správně rozhodl v souladu s ust. § 229 odst. 3 tr. řádu a poškozeného odkázal s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Jinak je třeba ppoukázat na to, že bylo na místě řešit nastalou situaci v rámci občanskoprávního řízení s [redacted] a.s., která i zodpovědnost za škodu přiznává.

12. Lze tedy uzavřít, že soud I. stupně vyvodil přiléhavé a logické závěry, krajský soud neshledal námitky státního zástupce důvodnými, a proto jeho odvolání postupem dle § 256 trestního řádu zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

Proti tomuto rozhodnutí může podat dovolání nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce, anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, jakož i obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které by nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu, i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Plzeň 8. února 2018

JUDr. Alice Bártová, v.r.
předsedkyně senátu

Vypracovala:
Mgr. Martina Modráková, v.r.